

Inițiere în Excel - elemente de bază - partea I

Pentru că despre Word am tot vorbit în ultimul timp, am decis ca în această săptămână să „povestesc” care-i treaba cu Excel-ul.

Asta mi-a adus aminte de un banc. „Cum poți excela la locul de muncă? Lucrând în Excel! ☺”

Excel-ul, așa cum îi spune și numele, folosește modelul tabelor pentru a realiza calcule.

Un fișier în Excel se numește registru de calcul (workbook). Acesta este, la rândul lui format din foi de calcul (worksheets sau simplu, sheets). Implicit, atunci când se deschide un registru de calcul, acesta are 3 foi de calcul (Sheet1, Sheet2 și Sheet3). În orice moment se pot adăuga noi foi de calcul sau se pot șterge foile de calcul existente (o să-ți spun și cum, dar într-un articol ulterior). Numărul maxim de foi de calcul depinde de memoria disponibilă a fiecărui calculator în parte.

Fiecare foaie de calcul este formată la rândul ei din rânduri (orizontale) și coloane (verticale). La intersecția dintre un rând și o coloană se formează o celulă. Dimensiunile unei foi de calcul diferă în funcție de varianta de Office, astfel:

Excel 2003: 65.536 rânduri x 256 coloane

Excel 2007: 1.048.576 rânduri x 16.384 coloane

Dacă vrei să știi care sunt limitările Excel-ului, le găsești aici pentru 2003, aici pentru 2007 și aici pentru 2010.

<http://office.microsoft.com/ro-ro/excel-help/excel-specifications-and-limits-HP005199291.aspx>

<http://office.microsoft.com/ro-ro/excel-help/excel-specifications-and-limits-HP010073849.aspx>

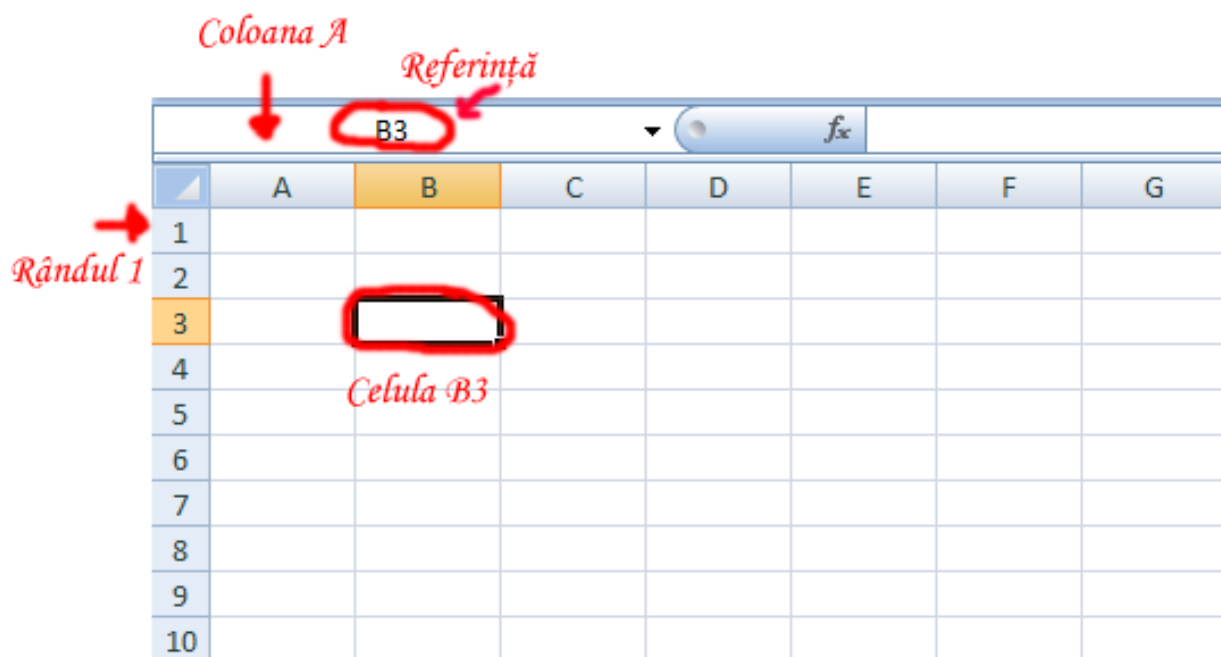
<http://office.microsoft.com/en-us/excel-help/excel-specifications-and-limits-HP010342495.aspx> (doar în engleză)

Fiecare rând are un “nume”, format din numere întregi (de la 1 la nr. maxim disponibil).

Fiecare coloană are un “nume”, format din litere sau combinații de mai multe litere (de la A la AAZ sau WXE etc.)

Fiecare celulă are și ea un “nume”, format (în mod implicit) din numele coloanei urmat de numele rândului (A5, AZ12 etc.). Numele unei celule se numește referință. Există încă un tip de referință, de forma R1C1, în care atât numele rândurilor cât și numele coloanelor sunt formate din numere, însă acest tip de referință se folosește mai rar.

“Casuta cu nume” (name box) – casuta care conține referința celulei (în imagine, zona în care se găsește B3, încercuit cu roșu). În mod automat, în acea casuta se vede referința celulei selectate.

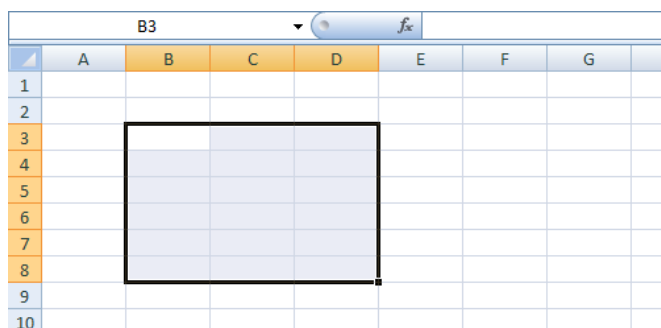

Pentru selectarea unui rând, se da click cu mouse-ul pe numele rândului. Pentru selectarea unei coloane, se da click pe numele unei coloane.

Pentru a selecta o celulă există mai multe variante:

- Click pur și simplu cu mouse-ul pe celulă respectivă
- Dar, lucrurile funcționează și invers: dacă scrii referința (de ex. B6) în "casuta cu nume" și apoi apesi tasta Enter, calculatorul selectează în mod automat celulă B6.

Pentru a selecta mai multe celule adiacente (unele lângă altele) folosind "casuta cu nume", trebuie să specificeți referința celulei din colțul din stânga sus și referința celulei din colțul din dreapta jos cu semnul ":" (două puncte) între ele, astfel:

Pentru zona selectată în imaginea de mai sus, în "casuta cu nume" se scrie: B3:D8, apoi se apasă tasta Enter. Nu are importanță dacă scrieți referințele cu litere mari sau mici. Atenție! După apăsarea tastei Enter în "casuta cu nume" nu o să mai vezi întregul interval (B3:D8), ci doar referința celulei din colțul din stânga sus (B3). Acest lucru este perfect normal.